

bepaalde verschijnselen duidelijk(er) gemaakt. Zo weten we nu dat lijsters die in de avond in ZW-richting uit Zuid-Noorwegen vertrekken, onder bepaalde omstandigheden in de morgen hun koers verleggen naar ZO en dan de Nederlandse kust bereiken.

Hoe variabel de treksterkte over ons land kan zijn, is tegenwoordig fraai te zien door op www.trektellen.nl te kijken. Van min of meer egale breedfronttrek over ons land is bij veel soorten vaak geen sprake.

Jan Verwey heeft zich zijn leven lang voor vogeltrek geïnteresseerd. Het moet hem veel

plezier hebben gedaan dat Luuk Tinbergen die nog stage bij hem liep in Den Helder, in 1949 met het fantastische boekje *Vogels Onderweg* kwam. Toen Willem Baalbergen hem in 1972 vroeg om een voorwoord te schrijven voor het eerste boekje *Vogels van Noordwijk* zegde hij onmiddellijk toe. Voordat het voorwoord kwam, moest er echter een lange rij vragen en opmerkingen worden verwerkt. Hiervan hadden heel wat vragen betrekking op vogeltrek.

Verslag Paddenbescherming 2006

Jan Jacobs

Elk voorjaar trekken 's nachts duizenden padden vanuit de duinen naar de poldersloten in het Langeveld te Noordwijk om zich in het water voort te planten. Daarvoor moeten ze altijd een druk bereden weg oversteken. Daarbij worden veel padden doodgereden. Om zoveel mogelijk dieren te redden worden de wegen 's nachts afgezet met hekken. Dit gebeurt door leden van de Paddenwerkgroep van de Vereniging voor Natuur en Vogelbescherming Noordwijk, die vanaf eind februari tot eind april 's avonds gaan kijken of er veel paddentrek is. Is dat het geval, dan worden de wegen afgesloten. Het doorgaande verkeer kan dan van de alternatieve route gebruik kan maken via Duinschoten en Langevelderlaan.

Late paddentrek na een normale winter

Na een redelijk koude en droge winterperiode in januari en februari werd het pas op 8 en 9 maart een beetje lente. Het ging flink regenen en de temperatuur liep op naar 7°C. Hoewel we direct veel padden verwachtten, viel dat toch nog tegen. Het ging op 8 en 9 maart om niet meer dan enkele tientallen dieren. Pas op 24 maart, uitzonderlijk laat in het seizoen, kwam de grote paddentrek pas goed op gang. Tot 20 april werden toen vrijwel iedere nacht de wegen afgesloten om de padden vanuit de duinen vrije baan te geven naar de sloten.

Daarbij zijn ook enkele nachten geweest met veel doodgereden padden.

Zo werden in de nacht van zaterdag 26 op zondag 27 maart 838 verkeersslachtoffers geteld. De hoge temperatuur, samen met veel regen brachten veel padden op de been. Gecombineerd met veel

nachtelijk weekend-verkeer naar het uitgaansleven in Noordwijk leverde dat een groot aantal slachtoffers op.

Totaal zijn dit jaar de wegen 20 maal afgesloten geweest.

Slachtoffers

We hebben dit jaar totaal 2772 dode padden geteld. Dat is gelukkig veel minder dan in het piekjaar 2005 met 4806 slachtoffers en ongeveer evenveel als in 2004 met 2883 stuks.

Ook dit jaar is er weer een opmerkelijk verschil in het aantal slachtoffers ten noorden en ten zuiden van de jeugdherberg. Op het zuidelijke, onbeschermde stuk tussen de bebouwde kom van Noordwijk en de jeugdherberg Stayokay, vielen 2188 slachtoffers, dit is 79% van het totaal. Op het afgezette deel ten noorden van de jeugdherberg tot aan Duinschoten viel dus slechts 21% van de slachtoffers. Beide weggedeelten liggen langs de binnenduinrand en grenzen met de oostzijde aan de polder. Ze zijn wat betreft situering en biotoop goed met elkaar te vergelijken.

Hiermee lijkt bewezen dat de paddenbescherming heel doeltreffend is, maar ook andere oorzaken zoals de invloed van de vier nieuwe paddenpoelen en de duinbeek mogen daarbij niet vergeten worden.

Duinbeek

De nieuwe duinbeek en de paddenpoelen in het aangrenzende gebied van Het Zuid-Hollands Landschap hebben in het eerste jaar van hun bestaan hun nut al bewezen. Hoewel er nog geen grote aantallen padden en kikkers zijn gezien zaten

er al wel overal kikkervisjes. Het betrof voornamelijk de jongen van de rugstreeppad, maar die staat dan ook bekend als pionier in nieuwe situaties. Maar ook de gewone pad was al aanwezig. Ook zijn er al kikkervisjes van de bruine kikker en de groene kikker gezien. Ook in de twee oudste poelen, aan weerszijde van de Langevelderslag, krioelde het dit jaar al van het jonge leven, ook weer voornamelijk rugstreeppadjes. Zij werden door de extreme hitte in juli helaas slachtoffer van verdroging van die twee poelen. De verwachte verhoging van het grondwater door het nieuwe grondwaterschermb langs de Vogelaardreef moet dat in de toekomst voorkomen.

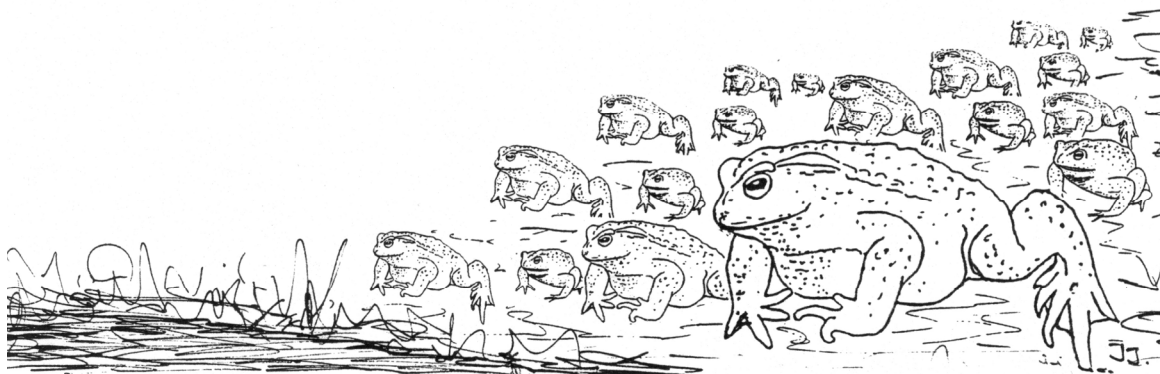
Ook in de nieuwe duinbeek trad in de zomer verdroging op. En na de hevige regenval in augustus was sprake van inspoeling van de nog verse en kale oevers. Het ZHL heeft in dit najaar nog een en ander aan de kale oevers gecorrigeerd en op enkele plaatsen de duinbeek nog verbreed en uitgediept. Hopelijk zal dit er in de toekomst voor zorgen dat de nieuwe kikker- en paddenpopulaties niet steeds door verdroging vroegtijdig aan hun eind komen.

Toekomst

De nieuwe duinbeek moet samen met de vier nieuwe paddenpoelen in de toekomst voor de padden een goed alternatief vormen voor hun gevaarlijke oversteek naar de sloot aan de overkant van de Vogelaardreef. De twee poelen welke in 2002 bij de Langevelderslag zijn aangelegd, hebben hun bestaansrecht al ruimschoots bewezen. Dit zou in principe de paddenbescherming door wegafzetting overbodig kunnen maken. De toekomst zal het leren. Maar in 2007 gaan we zeker nog door om de padden in het Langeveld een veilige oversteek te geven naar de poldersloten.

De mensen die zich dit jaar met de paddenbescherming hebben beziggehouden zijn Wim Baalbergen, Wil Heemskerk, Martha Baalbergen, Jaap Eisenga, Kees en Jopie Erkelens, Theo en Nico van den Berg, Piet van Dijk, Annelies Marijn, Ineke van Dijk, Siem de Haas, Piet Broekhof, Wim Breukers, Jelle van Dijk, Rob Jansson en Jan Jacobs.

Ook willen we Jaap Wassenaar en zijn collega's van Wijkbeheer Noordwijk weer bedanken voor het verzorgen van het materiaal in het Langeveld.

Weidevogelbescherming in Noordwijk

Dick Pekelharing

In het weidevogeljaar 2006 is, na de reorganisatie van 2005 die ik kortweg beschreven heb in het septembernummer van de Strandloper, begonnen aan een nieuwe ronde.

De voortzetting van de veldwerkzaamheden is voornamelijk gebeurd op aandringen van de overgebleven leden van de groep.

Dit enthousiasme heb ik niet zomaar (na 10 jaar) naast mij neer kunnen leggen. Daarom heb ik mij laten overhalen om op bescheiden schaal dit mogelijk te maken.

Een van de zaken die niet zo gemakkelijk over te dragen was, is de verslaglegging naar Landschapsbeheer Zuid-Holland van de resultaten middels een computerprogramma.

Nu dit programma na jaren van wijzigingen zo'n beetje was uitgekristalliseerd werd het tijd om dit